

සාරය : සුමිතිරි දරුවනි, මෙම පැරණි ලොව පිළිබඳව හෝ මෙම පැරණි ගර්භය පිළිබඳව කිසිම සතුටක් ඔබ තුළ නැත. එමනිසා, ජීව මරණයක් ලබා පියාට අයිති වී, සත්‍ය පළතුරියක් බවට පත්වන්න.

ප්‍රශ්නය : සංගම් යුගයේ විලාසිතාව කුමක්ද ?

පිළිතුර : මෙහි අසුන්ගෙන සිටිනා අතරම, මෙම සංගම් යුගයේදී පමණකි ඔබ, ඔබේ පතිකුල නිවස, එනම්, පාරාදිසය වෙත වාරිකාවෙහි යෙදෙන්නේ. සංගම් යුගයේ විලාසිතාව මෙයයි. සුක්ෂ්ම ලොවෙහි රහස හෙළි කෙරෙන්නේ මේ කාලයේදී පමණකි.

ප්‍රශ්නය : දරිද්‍රතාවය හා දුක ඉතා පහසුවෙන් ඔබට අමතක කර දැමිය හැකි ක්‍රමය කුමක්ද?

පිළිතුර : අගරිථක වන්නට පුහුණු වන්න. එවිට ඔබට සියලු දරිද්‍රතාවය හා දුක අමතක වී යාවී. ධනවතුන් බවට පත්කරවීමේ අපියෙන් පියා එන්නේ දිළිඳු දරුවන් ලඟට පමණකි. පියා විසින් දරුවන් ලෙස හදාවඩා ගැනෙන්නේ දිළිඳු දරුවන් පමණකි.

ගීතය : පළතුරියන්ගේ සතුටු සාදය මැද ගිහිදැල්ල දැල්විලා...

මිමි ශාන්ති. ජීව, තම පාරලෝකික පියා, උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයට ආදරය කරයි. බාබා මෙම ස්ථානයෙන් ඔබට ඉවහල් ගෙන යන බව ඔබ දන්නවා. ජීවය තම ගර්භය අත්හැර යාමට ආසන්නව සිටිනා විට සත්‍යවාත් සාවිත්‍රී නම් වූ කතන්දරයෙහි මෙන්, මිනිසුන් එය වළකාලන්නට තැත් කරනවා. ඇය කෙතරම් දුරට එම ජීවයට බැඳී සිටියා ද කියතොත් ඇයට අවශ්‍ය වූයේ එම ජීවය නැවතත් ගර්භය වෙත පැමිණීමයි. කොහොමනමුත්, ඇයට දැනුමක් තිබුණේ නැහැ. ඔබට දැනුම තිබෙනවා. මේ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයට අප සැවොම ආදරෙයි. එම සෙනෙහස එසේ ඇතිවී තිබෙන්නේ ඇයි ? මිය යාමටයි. පියා වෙත ඇති මෙම සෙනෙහස ඉතාමත් හොඳයි. ජීව තම නිවහන, සාමයේ දේශය වෙත යාම උදෙසා කල්ප බාගයක් පුරාම හක්කි මාර්ගයෙහි තැන තැන ඇවිදීමින් සිටියා. ඇත්තෙන්ම එය එසේ වූවා. පරම පියා කියනවා: අගරිථක වන්න! මියයන්න! ජීවය ගර්භයෙන් වෙන්වන විට එය හඳුන්වන්නේ මිය යාම ලෙසයි. පියා විස්තර කරනවා: දරුවනි, මේ ලෝකයට මිය යන්න. එනම්, මෙම බන්ධන අත්හැර දමා මිය යන්න, මට අයිති වන්න. මෙම පැරණි ලෝකය හෝ පැරණි ගර්භය පිළිබඳව ඔබ තුළ කිසිම සතුටක් ඇත්තේ නැහැ. මෙය ඉතාමත් කිලිටි වූ ලෝකයක්. ඇත්තෙන්ම මේ තමයි අපායේ ගැඹුරුම අගාධය. දරුවන්ට මෙසේ පවසා තිබෙනවා: දැන්, මට අයිති වන්න ! මා පැමිණ සිටින්නේ ඔබට, ඒ දුක පිළිබඳව සඳහනක් හෝ නොමැති වූ සතුටේ දේශය වෙත ගෙන යාම උදෙසායි. එමනිසා, පළතුරියන් බවට පත්වී සතුටින් මෙම ආලෝකය වෙත කැප වන්න. පළතුරියන් සතුටින් පියඹා එනවා. ඇතැම් පළතුරියන් ආලෝකය තිබෙනා විට උපත ලබනා අතර, එම ආලෝකය නැති වී ගිය කල උන් මිය යනවා. දිපමාලා උත්සව සමයේ දී ඉතා කුඩා කොළ පැහැති මැස්සන් ඇති වනවා. ඔවුන් ආලෝකයට බිලි වෙනවා. ආලෝකය නැති වූ වහාම ඔවුන් මැරී යනවා. ඒ කෙනා ශ්‍රේෂ්ඨ ගිහි දැල්ලයි. පියා කියනවා: ඔබත් පළතුරියන් සේම තමාට කැප කරනවා. ඔබ, මනුෂ්‍ය ජීවයන්. එබැවින් ජීවත් වන අතරේම ඔබගේ ශාරීරික බන්ධනයන් අත්හරින්න. තමාට ජීවත්මයන් ලෙස සලකා මා සමග යෝග්‍යව තබා ගන්න. සතුටින් සිටින්න. එවිට, එම ගර්භ අවධානය අත්හැරී යාවී. ජීවත්මයක් වූ මා මේ ලොව අත්හැර අපගේ නිවසට යනවා. මේ ලෝකය තවත් පලක් නැත, ඒ නිසා ඊට ඔබේ හදවතින් ඇලෙන එපා. මේ ලෝකයේ බොහෝ දුප්පත් මිනිස්සු සිටිනවා. සාමාන්‍යයෙන් දුප්පත් අයයි අසතුටින් සිටින්නේ. පරම පියා කියයි: දරුවනි, දැන් අගරිථක වන්න ! අපි එම සාම දනව්වේ වාසය කළෙමු. පාරිශුද්ධ නොවී කිසිවෙකුටත් සාම දනව්වට යා නොහැකියි. මෙකල සෑම කෙනෙකුගේම අත්තටු කැඩිගොස් ඇත. තමන්ට දෙවියන් යැයි සලකන අයගේ තමයි වඩාත්ම අත්තටු කැඩිගොස් තිබෙන්නේ. එසේනම්, ඔවුන් ඔබට කොන් ගෙන යයිද ? ඔවුන්ටම කොන්වත් යා නොහැකිය, එසේනම්, ඔබට ඔවුන් සත් ගතියක් ලබා දෙන්නේ කෙසේද ? අන්න ඒ නිසයි දෙවියන් කීවේ: මේ සාදු සත්යාසිත්වත් ඉහළ නැංවිය යුත්තේ මමයි. ඔවුන් සරලව සිතන්නේ එම වදන් පවසනු ලැබුවේ ක්‍රිෂ්ණා දෙවියන් කියාය. එහෙත්, ඇත්තෙන්ම එය පවසා ඇත්තේ ශිව දෙවියන්ය. දෙවියන් අගරිථකයි. එබැවින්, ඔහු ඇත්තෙන්ම පැහැදිලි කරන ලද්දේ ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මාගේ මුඛ තුළිනි. මනුෂ්‍යයන් නිර්මාණය කළේ ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා තුළිනි. සැවොම එය විශ්වාස කරනවා. මිනුම කෙනෙකුගෙන් විමසන්න, එසේම ඔවුන්ට අවබෝධ කර දෙන්න, ඇයි පියෙක් දරුවන් නිර්මාණය කරන්නේ කියා. පියෙක් දරුවන්ට නිර්මාණය කරන්නේ ඔවුන්ට උරුමයක් දෙන්නයි. බ්‍රහ්මීන්වරුන් නිර්මාණය වූයේ බ්‍රහ්මා තුළිනි. ඔබ දන්නවා, පියා ඔබට දිව්‍යලෝකයේ අධිපතින් කරවීම සඳහා ඔබට දැනුවත් කරනවා, එසේම රාජයෝගා උගන්වනවා. පරම පියා ලොව වෙනස් කිරීමට, අපාය දිව්‍යලෝකයක් කරවීමට පැමිණෙන්නවා. ඔහු මනුෂ්‍ය ලොව දේවතාවන්ගේ ලොව බවට වෙනස් කිරීමට පැමිණෙන්නවා. ඔහුම පමණකි ඔබට සතුට දෙන්නට එන්නේ. මෙහි සිටින මිනිසුන් කෝටිපතින්, මාළිගා ආදිය ඇත්තන් වූවන්, ඔබ දන්නවා ඔබ ඉගෙන ගන්නා මේ ඉගෙනුම තුළින් ඔබ ඉතා ඉහළ තත්ත්වයක් ලබනා බව. ලෝකික අධ්‍යාපනය හදාරණ අය ඔවුන් නිතිශුචරුන් වීමට යන බවත්, තමන් එම ඡන්ද්‍රිග (ඉන්ද්‍රියානු සිවිල් සේවා) සාමාජිකයන් වන බවත් තේරුම් ගනු ඇත. ශිව බාබා ඔබට උගන්වන්නේ ඔබට ලොව අධිපතින් කරවීමට බව ඔබේ බුද්ධියේ තිබෙනවා. එය ඒ තරම්ම උසස් තනතුරකි. එයින්, ඔබ උපන් 21ට රෝගීන් වන්නේ ද නැත, එහි අකල් මරණ නොතිබෙනු ඇත. කෙසේවෙතත්, ඒ කවුරුන් සඳහාද ? සලබයින් සඳහායි, පියාට අයිති කර ගත්, පියා විසින් බාරගත් අය සඳහායි. දුප්පතුන් විසින් ධනවතුන්ට හදාගන්නට ගන්නේ නැත. දුප්පතුන්ගේ දරුවන්වයි ධනවතුන් හදා ගන්නට ගන්නේ. දැන් සැවොම මුළුමණින්ම දුප්පතුන්. ඔබ දන්නවා, මේ තියෙන මාළිගා ආදි සියල්ලම විනාශ වීමට යන බව, ඒවා දුනුවිලි බවට හැරෙනු ඇත. අප ලෝක පාලකයින් බවට පත් වන්නටයි යන්නේ. අප අධිපතියන් වී සිටියෙමු, නමුත් එය දැන් නැත. අපි නැවත වරක් පාලකවරුන් වන්නෙමු. වෙන කිසිවෙකුටත් ලෝක පාලකයින් බවට පත්විය නොහැකියි. ඔබ උපන් 21ක් සඳහා මුළු ලොවම අධිපතින් වෙනවා. සියල්ලන් සඳහාම සතුට ඇත. මෙහි මිනිස්සු තරුණ වයසේදීම පවා මිය යනවා. මෙහි රජවරුන්හට උපත ලැබුවත් ඒ විගස මියදෙන සිද්ධීන් තිබෙනවා. එම උපත ගැනීමෙන් පමණක්ම ඔහු රාජධානියක් ලැබුවා වාගෙයි. ඔබ දැන් සිටින්නේ අසීමිත පියා ඉදිරියේ බව ඔය දරුවන් දන්නවා. ජීවත්මයක් ගර්භයක් ගෙන නොකඩවා තම වර්තය රහපානවා. ඔබ දන්නවා ජීවත්මයන්ගේ පියා දැන් ඇවිත් සිටින බව. ඔහු ඇවිත් සිටින්නේ ඔබේ පරණ බැඳීම් වලින් ඔබට මුදවා. නව සම්බන්ධතාවයට සම්බන්ධ කිරීමටයි. ඒ සැමදෙනා හමුවන්නට සැබැවින්ම ඔබ සුසෂම දනව්වට හා පාරාදිසයට යනවා. ඔබේ සම්බන්ධය අසීමිත එකකි. එය එවන් වූ යහපත් විලාසිතාවයි. ඔබට ඔබේ පතිකුලයට යා හැකියි. මීරාගේ පතිකුලයත් පාරාදිසයයි. ඇයට ඇගේ පතිකුලයට යාමට අවැසි විය. මෙය ඔබේ පතිකුලය නොවේ. මෙහි ඔබ හාත්පසින්ම දුප්පතුන්. ඔබ ලඟ කිසිවක් නැත. අපගේ භාරතය ඉතා උසස් වූ හුමියයි. එය ස්වර්ණමය භාරතයයි. දැන් එය එසේ නොවෙයි. එසේ තිබූ භාරතය ගැනයි මිනිස්සු ප්‍රශස්ති ගයා ඇත්තේ. දැන් රත්රන් වල තත්ත්වය බලන්න! එහි අප්‍රමාණ රත්රන් ඇත. එහි එම සලකුණුත් ඇත. සෝමිනාත් කෝවිලි එහි සලකුණයි. භාරතය කෙතරම් ධනවත් ද යන සලකුණු එහි ඇත. භාරතයට සිදුවී තිබෙන තත්ත්වය බලන්න! දැන් ඔබ පියාට අයිති වී සිටින්නේ දිව්‍යලෝකයට හිමිකරුවන් වීම සඳහා බව ඔය දරුවන් දන්නවා. බාබා පැමිණ සිටියි. ඔහු කලින් ආවා. මිනිස්සු ශිව රාත්‍රිය සමරනවා. එහෙත් ඔවුන් ශිව රාත්‍රිය මෙන්ම ක්‍රිෂ්ණ රාත්‍රිය ගැනත් පවසති. මේ දේවල් ගැන ඔය දරුවන් දන්නවා. ක්‍රිෂ්ණා රාත්‍රියේ උපන්නත්. දහවල උපන්නත් කුමක් වෙන්නද ? ඇත්තෙන්ම ක්‍රිෂ්ණාගේ රාත්‍රිය සැමරීම වැරදියි. රාත්‍රිය කීවොත් එය ශිවාවෝගය. කෙසේවෙතත්, මෙය අසීමිත විපයකි. මේවා ශිව දෙවියන්ගේ වදන්ය. ඔවුන්ට ශිව අමතක වී ක්‍රිෂ්ණාගේ රාත්‍රිය ගැන ලියා ඇත. රාත්‍රිය අහවර වනවිට දහවල ඇරඹේ. අසීමිත දහවල නිර්මාණය කිරීමට පරම පියා එනවා. බ්‍රහ්මාගේ රාත්‍රිය සහ බ්‍රහ්මාගේ දහවල ඇත. බ්‍රහ්මා කොහෙත්ද ආවේ? ඔහු ගර්භාපයකින් මතුපුණේ නැහැ. බ්‍රහ්මාගේ දෙමාපියන් කවුරුන්ද ? මෙය අසහාය කාරණාවකි. ඔහු මවත් එසේම දරුවා ලෙසත් පත්කලා. අන්න ඒ නිසා තමයි මෙසේ සිහිපත් කරන්නේ: මව සහ පියා ඔබමයි. අප සියලු ජීවත්මයන් ඔබේ දරුවන්ය. මේ ජීවත්මයන් තම ඉන්ද්‍රියන් භාවිත කරමිනුයි සවන්දෙන්නේත් ඉගෙන ගන්නේත්. ඔය දරුවන් බාබා සිහි කිරීමට අමතක කරනවා. ඔබ ගර්භ අවධානයට පත්වෙනවා. පරම පියා පැහැදිලි කරයි: ඔබ ජීවත්ම අවිනාශය. එවිට, ඔබේ ගර්භ විනාශ වන සුළුයි. බාබා පැහැදිලි කරයි: මා සිහිපත් කරන්න! මේ ඔබේ අත්තිම උපතයි. එය

දියමන්තියක් මෙන් වටි. පරම පියාට අයිති වීමෙන් ලද උපත දියමන්තියක් මෙන් වටි. ඔබේ ශරීරයේ සමහරක් මෙය ජීවත්මයන් දැන් පරම පියාට අයිති වී සිටින්නේ. ජීවය දැන් දියමන්තියක් බවට පත්වෙමින් සිටියි. එනම්, එය කැරව 24ක පිවිතුරු රත්රන් වෙමින් සිටියි. දැන්නම්, ඒ කිසිවක් ඉතිරි නැහැ. මෙහි ඉඳිමින් පුද්ගලිකව මුරලියට සවන් දීම මගින්, ඔය දරුවන්ට මධුබන් වල සිටින්නාක් සේ හැගේ. මුරලිය වාදනය කළේ මෙහිය. බාබා වෙත කොහේ හරි ගියා වුවත් ඒ තරම් සතුටක් එහි නොතිබෙයි. මන්ද, මුරලියට සවන් දීමෙන් පසු ඔවුන් තම හිතවතුන් ඥාතීන් හමුවන්න යනවා. මායාගේ රාජ්‍යයට යනවා. මෙහි, ඔබ සිටින්නේ හතියේයි(උදුනේ). අධිරාජ්‍යයක් ලබන්නයි ඔබ මෙහි ඉගෙන ගන්නේ. මෙය ඔබේ නේවාසිකාගාරය වේ. බොහෝ පවුලේ අය සහ පිටස්තර අයත් මෙහි නැවත සිටිනවා. මෙහි පාසලකයි ඔබ සිටින්නේ. සාමාන්‍ය වැඩ කටයුතු මෙහි නැත. ඔබ සරලව තමන් අතරේ සුහද කතා බහේ යෙදී සිටිනවා. එක් පැත්තකින් සමස්ථ ලෝකයත්, අනෙක් පැත්තෙන් ඔබලාත් සිටිනවා. පරම පියා මෙහි ඉඳිමින් පැහැදිලි කරයි: ඔබ ජීවත්මයින්ට ඇත්තේ එකම පෙම්බරයායි. ජීවත්මයන් ඔහුට සිහිපත් කරයි. මිනිස්සු හක්නි මාර්ගයේ අසතුටින් සිටින නිසා එම අශරීරක පියා හමුවන්නට නැත නැත ඇවිදියි. ස්වර්ණම යුගයේ එසේ කිසිවෙක් සොයන්නේ නැත. දැන් බොහෝ පින්තූර නිර්මාණය කර ඇත. යම් කෙනෙකු සිතට නැගෙනා ඕනෑම වර්ගයේ පින්තූරයක් ඔහු නිර්මාණය කරයි. ගුරුන්ට බොහෝ ගරුත්වයක් ඇත. ඔවුන් සිතන්නේ අපටත් වෙනත් ගුරුන් මෙන් ගුරුන් සිටිනවා කියායි. උදාහරණයකට සාදු වස්වානි, මුලින්ම ගුරුවරයෙක් වියි සිටියේ. පසුව ඔහු පුජනීය කෙනෙක් වී දුප්පතුව සේවය කළා. දැන් ඔහුට රුපියල් ලක්ෂ ගණන් ලැබෙනවා. මෙයද වෙනත් ආශ්‍රම වාගේ ආශ්‍රමයක් කියායි මිනිස්සු සිතන්නේ. කෙසේවෙතත්, පරම පියා බුන්මාගේ ශරීරය තුළට එන බව ඔබ දන්නවා. බුන්ම කුමාර් සහ කුමාර්ට අතිවාරයෙන් අවැසි වෙනවා. බුන්මාගේ මුඛයෙන් නිර්මාණයන් රුද්‍ර යාගය නිර්මාණය කිරීමට අවැසි වෙනවා. රුද්‍ර ශිව බාබාගේ යාගය මෙයයි. දැන් එම කෙනාට සරලව ස්මරණය කරන්න. මෙහි කෙරෙන්නේ මනුෂ්‍යයන් දේවතාවන් බවට වෙනස් කිරීමයි. වෙනත් සමූහ තුළ මෙලෙස මනුෂ්‍යයන් දේවතාවන්ට වෙනස් කරනවා යන කතා නැත. ඔබ පමණයි දිව්‍යලෝක ස්වාධිපත්‍යය ලබන්නේ. මෙය ඔවුන්ට ඔබ කිවොත් ඔවුන් සිතාසෙති. එය සිදුවන්නේ කොහොමද කියා සිතති. සම්පූර්ණයෙන් ඔබට තේරුම් ගත් විටයි ඔබ කී දේ හරි යැයි කියන්නේ. දෙවියන් ඇත්තෙන්ම පියා වේ. එවිට ඔබ උරුමය ලබන්නේ පියාගෙනි. අප දිව්‍යලෝකයේ අධිපතින් වියි සිටියේ. දැන් බලන්න එහි තත්ත්වය! ඕනෑම කෙනෙකුට කියන්න: ඔහු තමයි පියා, ඔහු දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කරනවා, එමනිසා, ඔබ දිව්‍යලෝකයට උරුමකරුවන් නොවන්නේ ඇයි? දැන් තිබෙන්නේ රාවණ රාජ්‍යයයි. ඔහු ස්වර්ණම යුගයේ නොසිටී. පරම ධර්මය අවිහිංසාවයි. එයටයි විෂ්ණු දේශය කියන්නේ. එහෙත්, විෂ්ණු දේශය තමයි දිව්‍යලෝකය යන්න ඔවුන් තේරුම් ගන්නේ නැහැ. ඔබ දන්නවා, පරම පියා ඇවිත් ඔබට උගන්වන්නේ විෂ්ණු දේශයට ඔබට රුගෙන යාමට බව. ඔහු කියයි: නිරන්තරව මා පමණක් සිහි කරන්න! උත්තරිතර පියා, උත්තරිතර ජීවය පැමිණ ඔහුගේ කාර්යය බුන්මා, විෂ්ණු සහ ශංකර් තුළින් කරවනවා. මෙය පැහැදිලිව ලියා තිබෙනවා. එයට විෂ්ණු දේශය හෝ ක්‍රිෂ්ණ දේශය කිවත් දෙකම එකයි. ලක්ෂ්මී සහ නාරායන් ඔවුන්ගේ ලමා කාලයේ රාධෙ සහ ක්‍රිෂ්ණා විය. මේ ප්‍රජාපිතා බුන්මා ශාරීරික කෙනෙකි. සුක්ෂම දතවිට ඔහුට ප්‍රජාපිතා යැයි කියන්නේ නැහැ. පරම පියා ඔබට ඔහුට අයිති කර ගන්නා. මෙය ඉතා පහසු දෙයකි. ඔබේ නිවසේ සරලව මේ ත්‍රිමූර්ති පින්තූරය තබන්න. ඒ මත ලියා ද තිබේවා. ස්ථාපනය බුන්මා මාර්ගයෙන් සිදුවන බව සිහි වේ. කෙසේ හෝ ත්‍රිමූර්ති බුන්මා ගැන කතා කිරීම මගින් ඔවුන් ශිව පියා අතුරුදහන් කළා. ඔය දරුවන් තේරුම් ගෙන තිබෙනවා ඔහු තමයි අශරීරක පරමපිතා, පරමාත්මය කියාත්, එවිට මොහු ප්‍රජාපිතා බුන්මා කියාත්. බුන්මාටත් දෙවිවරයෙක් කියා කියනවා. ඔහු දේවතාවක් වන්නේ ඔහු පරිපූර්ණ හා පරිසමාප්ත සුක්ෂම දේවතාවක් වූ විටයි. ඔබට මේ කාලයේදී දේවතාවරු යැයි කිව නොහැක. දේවතාවරු සිටින්නේ ස්වර්ණම යුගයේයි. දේවතා ධර්මය ඔබගේ වේ. ඔවුන් කියයි: බුන්ම, විශ්ණු සහ ශංකර් දෙවිවරුන්ට නමස්කාර වේවා. ඔවුන් මෙසේ: පරමාත්ම බුන්මාට නමස්කාර වේවා කියා කියන්නේ නැහැ. ඔවුන්ට දෙවිවරු කියද්දී මිනිස්සු කොහොමද ඔවුන්ටම පරමාත්මය කියන්නේ. සියල්ලන්ම දෙවියන්ගේ ස්වරූපය ගත හැක්කේ කෙසේද ? මෙයත් නාටකයේ නියම වූවකි. ඔවුන්ට දොස් පැවරිය නොහැකියි. අප ඔවුන්ට මාර්ගය පෙන්වන්නේ කෙසේද ? හක්නිවන්නයිත් සියල්ල අමතක කොට ඇත. ඔවුන් අනෙක් විද මාර්ග පෙන්වා ඇත. පරම පියා පැහැදිලි කරයි: මරණය දැන් ඔබේ අත ලගයි. ඔබේ උරුමය ලබාගන්න ඔබට අවැසි නම්, ඔබට එය ශිව බාබාගෙන් බුන්මා නොමැතිව ලබාගත නොහැක. සැවොම කතා කරන්නේ එම ආදරණීය කෙනාටයි. සැම වකුසේම සංගම් යුගයේදී මා එනවා. මා තිත්ත පමණි. බලන්න ඔවුන් මා සසඳා තිබෙන අන්දම ! ඉතා කුඩා ජීවත්මය තුළ අවිනාශි කොටසක් පටිගත වී තිබෙනවා. මෙය වමන්කාරයයි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමුවුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය :

1. ජීවත්මයක් ලෙස තමාට සලකා තම හදවතින්ම ඒකායන පියා හා සෙනෙහසෙන් සම්බන්ධ වන්න. මේ ලෝකයෙන් කිසිම පලක් නැහැ. එමනිසා, එය ඔබේ බුද්ධියෙන් ඉවත් කරන්න.
2. ඔබේ ජීවිතය දියමන්තියක් බඳු එකක් කරගැනීම සඳහා මුළුමනින්ම පියාට තමාට කැප කරන්න."මගේ කියා ඇත්තේ අන් කිසිවකු නොව බාබා පමණයි" මෙම පාඩම තහවුරු කරගන්න.

වරදානය : ඥානයේ ප්‍රතිමූර්තියක් වී, මේ සංගම යුගයේදී සැම මොහොතම, සිතිවිල්ල සහ තත්පරයම බලවත් කරගන්න.

ඥානයට සවන්දීම සහ පැවසීමත් සමඟ එය ප්‍රායෝගික ස්වරූපයට නැගීමත් අවශ්‍යයි. ඥානයේ ප්‍රතිමූර්තියක් යනු කෙනෙකුගේ සැම සිතිවිල්ලම, වචනය හා ක්‍රියාවම බලවත් කිරීමයි. සියල්ලටම වඩා වැදගත් වන්නේ සිතිවිල්ල යන බිජය බලවත් කිරීමයි. සිතිවිල්ල නම් බිජය බලවත් වේ නම්, එවිට ඔබේ වචන, ක්‍රියා හා සම්බන්ධතා පහසුවෙන් බලවත් වනු ඇත. ඥානයේ ප්‍රතිමූර්තිය යන්නෙහි අර්ථය කෙනෙකු සැම මොහොතේම, සැම සිතිවිල්ලෙහිම, සැම තත්පරයේම බලවත් වී සිටින්නෙකු යන්නයි. ආලෝකය ඇති නැත අඳුර නොතිබිය හැක, ඒ සමානව ඔබ බලවත් වූවිට එහි අපත තිබිය නොහැක.

පාඨය : "ජ් හයිර්" (එහෙයි, මා සේවයට සූදානම්) යැයි සැමවිටම කීම ඔබේ සෙනෙහසේ සැබෑ සාධකය දීම වේ.

... මිමි ශාන්ති ...